

slaget ikke ligger aldeles klart for, hvorvidt Opholdscommunen i et saadant Tilfælde skal betale Noget, forekommer det mig at maatte være af Interesse at faae Oplysning om, hvorledes dette Spørgsmaal tænkes besvaret fra den ærede Ministers Side.

Indenrigsministeren: Naar Udvalget ikke har taget i Betænkning at paalægge Forsørgelsescommunen i ethvert Tilfælde at skulle betale i det Mindste Halvdelen af Udgifterne, selv om den ikke har været Requirit, saa seer jeg ikke, at det kan være nogen Anke imod mit Forslag, at Opholdscommunen kommer til at betale Halvdelen, selv om den ikke har været Requirit. Vi maae jo vel erindre, at Udgiften hidtil hverken har paahvilet Opholdscommunen eller Forsørgelsescommunen, men har paahvilet de transiterende Communer. Naar der altsaa er Spørgsmaal om at paalægge enten Opholds- eller Forsørgelsescommunen en ny Udgift, troer jeg ikke, man er bunden ved fortidige Bestemmelser. Baade Udvalget og jeg bryde i ethvert Tilfælde fuldstændigt med Fortiden; der er altsaa kun Spørgsmaal om at etablere Noget, der i og for sig er retfærdigt og billigt, og da skulle jeg formene, at, da man ikke kan paastaae, at det i ethvert Tilfælde er Opholdscommunen, som foranlediger den hensynsløse Hjemsendelse, og heller ikke, at det i ethvert Tilfælde er Forsørgelsescommunen, saa vil det Nødvendigste og det, som bedst rammer Maalet, være at dele Udgiften mellem de to Communer; thi een af dem er det ganske vist, der har foranlediget Hjemsendelsen. — Jeg kan ikke erkjende Nødvendigheden af, hvad den ærede Ordfører for Udvalget anførte, at saadanne Udgifter efter deres Natur ubetinget paahvile Forsørgelsescommunen. Det maa være den ærede Ordfører meget vel bekendt, at der er Udgifter til Fattige, som Opholdscommunen ikke kan faae refunderede af Forsørgelsescommunen, og mit Forslag vilde altsaa kun gaae ud paa at sætte endnu en Udgift i samme Klasse. Jeg troer altsaa, at dette Forslag hverken kan siges at stride imod Udviklingen af bort Fattigforsørgelsesvæsen fra Fortiden, eller kan siges at være i og for sig ubilligt imod nogen af Parterne. Om man

derved fuldstændigt skulle naae Maalet, nemlig det at forhindre Hjemsendelse af Fattige — en Foranstaltning, som i og for sig, naar der ikke er Tale om Døtlere eller Løsgængere, men kun om egentlige Fattige, forekommer mig at være haard og ubilligt — om denne Forholdsregel alene maatte være tilstrækkelig til at forebygge Saadant, tør jeg naturligviis ikke bestemt paastaae; men at det vil være et meget kraftigt Middel til at forebygge det, forekommer mig indlysende. Der tales meget hyppig om Fattiges egentlige Hjemsted, som om det altid var Forsørgelsesstedet, men dette er jo langt fra Tilfældet; det er jo meget hyppig Tilfældet, at det egentlige Forsørgelsessted er et Sted, som vedkommende Fattige slet ikke kender, et Sted, hvor han igjennem en lang Række af Aar ikke har haft Ophold, og som han ikke har staaet i nogen Forbindelse med, og at hans rette Hjem meget snarere er Opholdsstedet end Forsørgelsesstedet. Opholdsstedet er meget hyppig det Sted, eller ligger i alt Fald i den Egn, hvor han har stiftet Familie, hvor han skaffer sig Erhverv, og hvor han har alle sine Forbindelser, og derfra river man ham hensynsløst bort.

Ordføreren: Det er vistnok ganske rigtigt, hvad den ærede Minister bemærkede, at Forsørgeshjemmet ikke altid er det Sted, hvortil Vedkommende ved Ophold særlig er knyttet; men dette er dog i Almindelighed kun Tilfældet med Personer, der ikke have haft blivende Ophold nogetsteds; thi, hvis de have haft blivende Opholdssted i 5 Aar, saa bliver Opholdsstedet derved tillige Forsørgeshjem. — At der kan være exceptionelle Udgifter, som ikke kunne faaes refunderede fra Forsørgelsescommunen, skal jeg ikke beskrive; der er jo saaledes navnlig Sygeudgifter indenfor en kort begrændset Tid. Jeg vil talde disse Bestemmelser exceptionelle; deres Begrundelse skal jeg ikke komme ind paa, men der er jo med Hensyn til disse Sygeudgifter adskillige exceptionelle Forhold, og der kunde derfor maaskee ogsaa nok tale Noget for at have særegne Bestemmelser for disse Forhold. Man pleier forøvrigt ogsaa med Hensyn til Sygeudgifter at stjæle mellem den Udgift, der medgaaer til